

ingen Overeenskomst — kommer tilbage og viser, at den ikke kan bygges billigere end den nordlige Bro; han kan jo imidlertid forsøge det, sætte dem begge til Licitation, thi saa er der ingen Tvivl. Det Forslag, som laa for fra Ministeren, Overeenskomstforlaget, kunde og burde man ikke gaae ind paa, fordi vi derved kom til at handle ulige mod de forskjellige Stedligheder, som staae under samme Forhold. Det vilde være i høieste Grad forunderligt, naar vi ikke betragtede Obergangen over dette Sund for at være af en saadan Beskaffenhed, at Hovedlandeveien med Nette burde føres derover, at vi saa gav denne Kommune — thi nu bliver det efterhaanden Mere og Mere — 95,000 Rbd., medens vi til Aalborg laane 100,000 Rbd. for at fyldestgjøre et lignende Formaal. Naar man holdt Lovforslaget paa det Omraade, hvorpaa det stod først, saa skulde vi bevilge 95,000 Rbd. som Laan til Nykjøbing Kommune eller til Maribo Amt i Fællesskab med Nykjøbing Kommune. Vil man derimod lægge Statens Midler ned deri, kan det kun skee under den Forudsætning, at det ikke let lader sig tænke, at der kunde komme lignende Brav fra mange Steder. At sige, at det ikke er et bredere Sund, end at vi kunne gaae over det med en Bro — ifølge de Fremskridt, som Brobygningen har gjort, har det efterhaanden tabt sin Vanskelighed — og da at tage det som et Stykke af Landeveien, det er det eneste Forsvar, der er for her at give en stor Sum Penge og kun at laane til Aalborg. Jeg troer altsaa, og det har den ærede Minister ogsaa indrømmet, at det er konsekvent at fastholde Forslaget Nr. 4 af Udvalgets Mindretal; det er et væsentligt Fremskridt ved den hele Sag. Naar den ærede Minister har sagt, at mit Forslag under Nr. 2 var det samme, som er kommet frem fra Udvalget, saa er det ikke ganske rigtigt, og det vil i Tidens Længde komme til at fortryde ham, om han ikke agter paa det, hvad enten nu Forslaget bliver vedtaget eller ikke, og søger at faae det rettet til tredie Behandling. Mit Forslag fastsætter nemlig, at de daglige Udredninger, Reparationsomkostninger og Omkostningerne ved Betjeningen af Broen skulle paalægge dem, der bebogle og betjene Broen; Udvalgets Forslag gaaer derimod ud paa at

paalægge Veivæsenet at betale disse Udgifter, hvormod Havnevæsenet skal besørge Forretningerne, men naar En skal bære Udgifterne og en Anden besørge Forretningerne, saa er Den, der skal bære Udgifterne, meget ilde stillet. Det er langt fornuftigere og fører til en bedre Oekonomi, naar Den, der skal betjene Broen, veed, at hvis han ikke gjør det med Omhu, skal han, naar der kommer smaa Reparationer osv. ved samme, selv bære Omkostningerne derved; veed han ikke det, saa taber Tilsynet sin Vægt, og Flid og Omhu falde bort. Den Forskjel er der imellem mit Forslag og det ærede Udvalgs. Det er Hovedsagen, men der er et andet Punkt, som den ærede Minister har lagt Vægt paa at blive af med; det er Bropengene. Deri troer jeg ogsaa, han tager feil. Bropengene har jo Staten ikke afløst, og ei heller Bommene paa Veiene; de ere kun afløste paa de Steder, hvor Amtet har villet betale derfor. De staae her i Nærheden af Kjøbenhavn, fordi Amtet ikke har villet gjøre det, og der lader man Bompengene opkræve. Nu er det ganske simpelt, at naar man i det Tilfælde haandhæver sin Berettigelse, kan man stille Bommen op, men ellers ikke. At stille den op for en ringe Færdsel, kan maaskee være urigtigt, men at stille den op for en stor Færdsel, naar Staten vedligeholder Broen, er meget billigt, thi saa gjør Amtet for Solland-Falster som Amtene paa Thyen og Sjælland: det betaler til Staten for at være fri for Bommen. Der er altsaa den store Forskjel, at i Thyen og i Sjælland betaler Amtets Hartkorn i dette Dieblik for at være fri for Bommene, men sætter man ikke nogen Bom op her, fritager man Maribo Amt for denne Byrde og fører den strax over paa Staten; deri ligger Forskjellen.

Den væsentligste Betragtning at holde fast er den, at de Dpfysninger om den søndre Bro, som ere nødvendige for at dømmе om, at den er den billigste, ligge for her; dem har Udvalget havt, og Enhver, der vil undersøge disse Meddelelser nærmere, vil komme til Erkjendelse af, at der kan bygges billigere mod Sønder. Det er dernæst nødvendigt at holde et Forslag derom fast, fordi Regjeringen ikke har stillet det klart for sig selv, hvilket af disse to Projekter der fyldestgjør den Forbring, at tilveie-